

front

diari de la tarda

òrgan del partit socialista unificat (internacional comunista) unió general de treballadors i joventuts socialistes unificades

Núm. 24

Girona, dissabte 21 de novembre del 1936

Preu 15 cts.

Ha mort a Madrid un gran heroi de la llibertat: Bonaventura Durruti. Amb ell, la Revolució perd un home insubstituïble i un gran campió antifeixista.

Com més brutalitats cometi el feixisme, més dura serà la lluita contra ell. Ull per ull, dent per dent! Fins a destruir-lo totalment.

Ha mort un heroi

Casualment sentírem abir per ràdio que Bonaventura Durruti havia caigut ferit de mort al front de Madrid.

La notícia ens sorprengué i a la vegada ens deixà un calfred sense poder reaccionar durant llarga estona. Perquè coneixíem a Durruti i sabíem el molt que valia com a idealista i militar, no volíem creure en la seva mort, en la desaparició del gran capità de l'ideal anarquista i dels fronts d'Aragó.

La vida de Durruti ha estat sempre la d'un home rebel, indomable al sotmetiment de la burgesia. Era un home d'aquells que Dostoievski descrigué magníficament en els seus tètrics llibres, puix que ha passat el millor de la seva vida en els presidis, acorralat per la tirania i el despotisme burgès, amb la seva xarxa de pretorians i esbirros.

Recordem l'estada a Girona de Durruti l'any 1931, quan procedent de l'emigració, donà un mítin de caràcter sindical. Llavors vam conèixer l'home que tant havíem sentit parlar d'ell; ens l'imaginàrem un lluitador curtut, un gran campió de la llibertat. A Girona, també, hagué de tastar la injustícia burgesa i fou empresonat unes hores i arrabassat després de l'ergástul per una gran multitud d'obers, que es consideraren ofesos i agreujats amb l'empresonament de l'home que tot ho havia donat per ells.

En esclatar la rebel·lió militar del 19 de juliol, fou Durruti qui mobilitzà la primera columna per a combatre el feixisme d'Aragó, i fou el primer també que entrà en foc i reté el primer tribut de sang a la llibertat. Nosaltres, que hem vist de prop les seves tropes i els fronts on lluitaren, podem dir que Durruti era el company i el líder admirat de tots els milicians que a Bujaraloz establiren la seva caserna general.

Durruti donava l'exemple en totes les accions. Quan hi havia alguna operació difícil, deia als seus milicians: «Seguiu-me!» I entrava a la posició i aplastava a quants enemics trobava al seu pas.

Però, les circumstàncies i la tràgica situació de Madrid feien necessària la seva presència als seus fronts. I Durruti no es féu esperar. Al davant de quatre mil homes entrà en foc tot seguit i lluità a mort contra el feixisme del sector de la Ciutat Universitària. I a Madrid ha estat on ha refut amb la seva vida, segada per una bala traïdora del feixisme, el tribut a la llibertat.

Amb la mort de Durruti, sí que podem dir que ha mort un heroi de la Llibertat!

M. ROSET SALA

Una gran lliçó

Colpeix encara amb insistència la nostra oïda, el ressò magnífic dels cants i de l'entusiasme dels voluntaris comunistes que deixant llur pàtria i llurs comoditats vénen a terres d'Ibèria per a rompre el jou que ens preparaven ja de temps els feixistes internacionals.

Tquests voluntaris parlen diferentment que nosaltres, s'expressen en un altre idioma, però no els podem dir estrangers. No ho són. Llur bandera com la nostra és roja, roja com la sang que en abundància vessen els nostres braus milicians als fronts de batalla. Llurs cants es confonen amb els nostres quan a ple pulmó entonen La Internacional. Llur pàtria és la nostra, és la de tots: la pàtria dels humans. La pàtria dels homes conscients i lliures.

Què hi farà que uns governants que es diuen demòcrates, facin el doble joc d'aparentar una cosa i fer-ne una altra. Què importa que aquest pobre home que es diu Eden intenti fer el joc als nazis i canims negres. Què vol dir que el que es diu socialista, Lleó Blum, amb una mentalitat burgesa (perdoneu-lo pobre, és millonari) encara parli de neutralitat...

Les masses proletàries no admetem aquestes claudicacions. Tenen una visió clara, primitiva i contundent de les situacions. Uns obrers, uns simples carregadors de moll d'un port francès, no varen voler carregar material bèl·lic a un vaixell peruà, perquè llur intuïció els féu veure que era armament destinat als feixistes espanyols; granades que servien per a matar als seus germans proletaris.

Oh la diplomàcia! La corrompuda diplomàcia dels coronels i generals retirats, convertits en negociants d'armes i de vides; la podrida diplomàcia "ancien regime" que permetia, en plena guerra europea, proveir als alemanys

amb canons francesos, per mitjà de Suïssa.

I ara la volen tornar a portar a la pràctica. No veuen, insensats, que una corrent avassalladora, que és un tro llunyà i greu encara, aviat es deixarà sentir amb tota la seva intensitat —espèctec, crits, tronar de canons, bronzir d'ales d'acer— aviat com un allau invadirà el món, arrossegant al seu pas tots els obstacles, per difícils que siguin i per poderosa que sembli l'ensenyà que els empari (capitalisme, burgesia, alta finança, feixisme).

Es la corrent. El temps ho porta. Les arrels són molt fondes. No és qüestió d'ideologies, no. És quelcom més greu. És el pas d'una civilització a una altra. És la intervenció quirúrgica que extirpa un membre sense morfina. És un part dolorós del planeta.

La Història ens ho marca. A Egipte, Índia, Grècia i Roma hi havien privilegiats i "esclaus". En temps del feudalisme, senyors i "servents". En ple capitalisme, burgesos i "proletaris". És clara l'evolució.

Aquesta diguem-ne fatalitat, que porta d'una civilització a una altra, és inevitable: és conseqüència del principi de transformació que regeix les lleis còsmiques de l'Univers.

Anem a grans passes al regne del proletariat; a l'imperi d'una sola classe. L'organització actual del món així ho reclama. No hi ha lloc per a dos estaments. L'organització econòmica no ho permet; no es pot permetre el luxe de pagar amb els beneficis del treball, els interessos del capitalisme, que és una cosa morta.

La crisi mundial que patim no és un fet aïllat. Les crisis periòdiques que ha sofert la humanitat a través dels temps, eren crisis d'escassetat, conseqüència de males collites o de guerres, i quedaven solucionades en un curt lapse de temps. Però ara estem davant d'un

FRANCO S'EQUIVOCA A MITGES

"Heraldo de Madrid" diu: Anit passada no fou bombardejat Madrid. Que no cregui ningú que a la fi ha trucat el seu Déu en el cor dels feixistes. Tampoc no es deu a una intervenció de la Societat de Nacions, a les portes de la qual han d'acudir els diplomàtics acreditats a la capital. Aquest gestió es farà quan els nostres aparells destrueixin els hangars feixistes. Seguiran, doncs, els bombardeigs. Franco ha dit que guanyarem la guerra, però que ell destruirà Espanya. La primera afirmació és exacta, però no la segona. Espanya no serà destruïda, i d'allò que d'ella calgui reedificar, ho farem d'acord amb les modernes concepcions de la vida. El que perdem de moment, ho obtindrem demà amb escreix.

COMPLIM TOTS COM COMPLEIX MADRID

"El Socialista" escriu: Ni en hipòtesi no es pot parlar ja de la rendició de Madrid. En canvi, pot dir-se que la defensa de Madrid guanyarà la guerra. I la guanyarà tant més ràpidament, com més aviat es donin compte les províncies de l'oportunitat que

aquesta defensa els proporciona per a tirar endavant, amb el menor esforç, els objectius republicans.

Més que cridar, com dtes enrra, "Endavant, Madrid!", convé remarcar aquesta altra consigna: "Les províncies, endavant!"

A IBERIA ES DECIDEIX L'ORGANITZACIO FUTURA DE L'EUROPA OCCIDENTAL

"Política" diu que a Espanya es decideix l'organització futura de l'Europa occidental.

La nostra derrota afegeix —de la qual cal parlar encara que solament sigui en hipòtesi, per a donar forma i base a l'argument, suposaria el sorgiment a l'Europa occidental d'una formidable força agressora, a la qual no podrien posar aturador.

La guerra civil a Espanya és un problema que es planteja a tot el món, que l'ha plantejat ja la intervenció oberta i descarada del feixisme de fora. Seria molt demanar a aquest mateix món que prengui part en la seva solució?

cas nou: "la crisi de l'abundància". Ens sobre de tot. Llancem cafè, cremem blat, estívem carbó, cotó i llana i primeres matèries, i no obstant, hi ha gent que no pot prendre cafè, que gairebé no menja pa, que no es pot escalfar i que no es pot vestir. Que no pot treballar. Hi ha milions de parats a tot el món.

Quan per allà a l'any 1825 un obscur home de poble, en un recó de la vella Anglaterra inventava una màquina que

aprofitava la força del vapor d'aigua, i deixava els quaranta primers obrers parats, encenia la primera guspira d'aquesta ingent foguera que reduirà a cendres tota una civilització.

Aquell home, però, no ho pensava. Tots l'anomenem un benefactor de la humanitat, com Guttemberg, com Edison; Nobel creia que la pólvora i la dinamita portarien la pau al món; i per poc s'equivoca...

SOLIS

G. Vinyes i Escuder

:: Informació local ::

Partit Socialista Unificat — Unió General de Treballadors

Els Comitès locals de la U.G.T. i P.S.U. organitzen per a demà al matí, a les 8, una caravana d'òmnibus per tal d'assistir a l'enterrament de l'heroic lluitador Bonaventura Durruti, el qual ha mort al front de Madrid.

Les inscripcions poden fer-se a les secretaries de les dues organitzacions.

Companyans, reteneu el darrer tribut d'homenatge a l'heroic militant de la Confederació.

Subscripció en pro Milícies antifeixistes que lluiten en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

Suma anterior: 90.629'43 pessetes. Qüestió de: Taller de confecció del Comitè de Treball 26'38; Comitè Econòmic d'Espanya: Pubs de Celrà, 43'45; Porers dels Ministeris Civils i Similars, per un dia d'horari corresponent a octubre, 174; Balvina Lleó, 1'50; Sindicat: Unió de Treballers Urbans, Secció de Girona, 40'65; Mestres Partit d'Olot i Figueres (4a entrega), 1.439'30; Total: 92.068'83.

Subscripció pro Hospitals de Sang

Suma anterior, 113.357'83. R. Guich Carol, 25; Obreres del taller de confeccions Comitè Treball, 26'37; Alumnes de l'Acadèmia (Condom), 52; Josep Rohí, 109'20.

Subscripció pro infants

Suma anterior, 2.696'20. Sindicat Unió C. N. T. Secció Indústries Metallúrgiques, 129'50. Total: 2.825'70.

U. G. T.

El Comitè Local de la Federació Local de Sindicats de la U. G. T. en sessió d'ahir, prengué els següents acords:

Que cada secció i sindicat realitzi una tasca de depuració escrupulosa dels seus afiliats i inhabilitar als de poca solvència revolucionària per a càrrecs representatius. A tal fi els procedents de F.E., J.O.N.S., C.E.D.A., Acció Catòlica, Tradicionalistes, Lliga i F.J.C., portaran en el carnet sindical la anotació

INHABILITAT. Igualment s'acordà no estendre més carnets, i comunicar aquests dos acords a la C. N. T. per mitjà del Comitè d'Enllaç.

S'acordà que cada sindicat faci un cens d'afiliats disponibles per a treballs de fortificació i guerra en cas necessari i oferir-lo al Conseller de Defensa d'aquesta ciutat.

Assabentats de la mort de l'horic camarada DURRUTI s'acordà expressar el condol a la C. N. T. local i enviar un telegrama a la Regional redactat com segueix: «Comitè Regional C. N. T. Barcelona. Federació Local Sindicats U. G. T. Girona ante dolorosa pérdida heroico camarada Durruti os expresa su sentimiento y reitera solidaridad lucha aplastante fascismo. El Comité Ejecutivo Local».

S'acordà organitzar una caravana d'autos per assistir a l'enterrament.

Finalment s'acordà deixar per a una altra sessió, després de nomenar una ponència per al seu estudi, el problema de la sindicació o adhesió sindical dels petits industrials.

JUSTICIA POPULAR

RESOLUCIO

A la ciutat de Girona, a tretze de novembre de mil noucents trenta sis. El Comitè de Control de Justícia, d'aquesta capital, ha vist i examinat les reclamacions formulades davant d'aquesta Oficina Jurídica, contra Inés Riquelme Fuentes, veïna de Barcelona, carrer Rec Conda núm. 9, principal, pels danys i perjudicis ocasionats als interessos col·lectius del poble de Lloret de Mar, i els

particulars de diversos ciutadans, i practicades les proves adients, aquesta Oficina Jurídica, fa constar:

Que són certs els perjudicis ocasionats al poble, degut a la concessió que obtingué Inés Riquelme, de la Direcció General d'Obres Públiques, de la Platja de Santa Cristina de Lloret de Mar, per a instal·lar-hi un Balneari.

Que igualment és provat que Inés Riquelme instà una causa criminal davant del Jutjat d'Instrucció de Santa Coloma de Farners, contra Manuel Bernat Carreras i Joan Perot Gallart, dignes ciutadans que feren efectiva la seva protesta més enèrgica contra l'esmentada concessió que perjudicava els drets sagrats del poble al lliure disfrut del mar, les seves platges, i a les belleses de la naturalesa.

Que àdhuc en la hipòtesi s'haver estat derruïdes pel poble les obres consistents en la cimentació del pabelló de casetes per a la construcció del edifici destinat a Balneari, — cosa improvisada — fora un acte que expressaria el sentit de la veritable justícia popular que quant troba obstacles que vulneren els seus drets, es manifesta en forma adequada; i que aquests actes no poden original mai responsabilitats d'indole criminal pels seus autors, ans el contrari han de considerar-se, d'acord amb els principis de la veritable Justícia revolucionària, com a meritoris i saludables.

Que la persecució seguida per Inés Riquelme contra representants del poble, pels esmentats actes, mereixen una sanció immediata.

Per tot això, aquesta Oficina Jurídica, d'acord amb el dictamen del seu Advocat Assessor,

DECRETA:

Es condemna a Inés Riquelme Fuentes a pagar la multa de cinquanta mil pessetes, i per a lograr la seva efectivitat, s'adjudica a la Comissaria Delegada de la Generalitat de Catalunya, d'aquesta ciutat, la finca anomenada "Hotel Miramar" radicada en el Passeig de Mar, de Lloret de Mar, propietat de Inés Riquelme, per a que la destini als serveis públics que estimi convenient; i per a que es compleixi aquesta Resolució expedeixi's manament al Registrador de la Propietat de Santa Coloma de Farners, per a la seva inscripció defi-

nitiva a favor de la Comissaria Delegada de la Generalitat de Catalunya, d'aquesta ciutat.

Així, definitivament jutjant, ho pronuncio, mano i signo, J.M. Bertran de Quintana

El mercat d'avui s'ha vist bastant concorregut, amb tot i haver plogut tot el dia. Al final de bestiar s'han fet bastantes transaccions, així com en el de polleria i cereals

Ha causat profund sentiment en aquesta ciutat, la mort del gran lluitador, Bonaventura Durruti, el qual era molt conegut del proletariat gironí.

Gairebé totes les organitzacions locals podem dir que demà faran acte de presència en l'acte de l'enterrament del dissortat company, per a retro li el merescut homenatge d'admiració i condol.

La propera setmana quedaran enllestides les reparacions que es fan a l'antiga Casa Carles, on s'instal·laran tot seguit les conselleries municipals.

Avui a les cinc de la tarda, el Consell de Govern municipal celebrarà sessió, en la qual es tractaran importants assumptes, que per la seva transcendència és d'esperar mereixeran l'aprovaçió dels obrers gironins. Dilluns en donarem una informació completa,

El Partit Socialista Unificat local ha tramès una sentida lletra de condol al Comitè local de Sindicats Unics amb motiu de la mort del company Durruti, testimoni d'el seu profund sentiment i d'adhesió en aquestes hores d'amargor perquè passa per la pèrdua irremediable que ha sofert.

DELS ARTICLES PUBLICATS EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS.

Cooperativa Gràfica

Avinguda Alvarez de Castro, 7 - Telèfon 574

COOPERATISTES!

COMERCIANTS

INDUSTRIALS

Encarregueu els vostres treballs de propaganda comercial impresos a la

COOPERATIVA GRAFICA
de l'Avinguda Alvarez de Castro, 7

dirigida i controlada solament per elements treballadors i companys vostres.

Us servirán amb gran economia de preu.

Darreres informacions

BARCELONA

CONFERENCIA D'ORTEGA I GASSET

Barcelona, 21. — A dos quarts de dues d'aquesta tarda ha donat una conferència explicant les seves gestions als col·legis d'advocats internacionals, dient que tot el món s'interessa per la causa d'Espanya.

CONSELL DE LA GENERALITAT

Barcelona, 21. — Ha celebrat consell el Govern de la Generalitat. Aquest ha pres importants acords.

A la sortida del consell, el primer conseller Terradellas ha fet extenses manifestacions als periodistes, dient que s'havia acordat l'organització en Divisions de les Milícies. Ha dit també que en el proper consell, el titular de Justícia portarà el projecte del nou Codi de l'Exèrcit Popular.

El conseller Terradellas ha dit que esperava que tothom es faria càrrec de la necessitat que tothom acati la disciplina i les disposicions que acordi el Consell de la Generalitat, puix que en ell hi estan representades totes les organitzacions.

També ha dit que deuen mobilitzar-se tot seguit tots aquells elements de les llesves del 34 i 35, ls quals, de no fer-ho, seran sancionats enèrgicament.

Darrerament ha dit als pe-

MADRID

Madrid, 21. — En el front dels Francesos hi ha hagut en la jornada d'avui un gran moviment de tropes per ambdues parts.

En alguns moments s'han registrat serioses topades, sense conseqüències notables.

En el sector del Guadarama s'ha trencat la calma, avançant les nostres milícies i netejant d'enemics les posicions que fins ara ocupaven.

A la Ciutat Universitària s'han portat a cap algunes ràzzies de feixistes, sense altres conseqüències.

BONA IMPRESSIO

Bilbao, 21. — Ha produït molt bon efecte l'ofensiva de les terres basques, les quals dintre uns dies esperen recuperar Guipúscoa i Sant Sebastià.

UN DIARI DEL PARTIT NACIONALISTA

Bilbao, 21. — El Partit Nacionalista publicarà en breu un diari a París titulat «Euskadi», per a combatre les infàmies que la premsa estrangera propola contra els antifeixistes espanyols.

LA MORT DE DURRUTI

Madrid, 21. — Tot Madrid es pot dir que està consternat per la mort del gran lluitador confederal. El cadàver de Durruti ha estat molt visitat durant tota aquesta nit, desenrotllant se escenes de veritable emoció.

La Junta de Defensa ha expressat el seu pregon sentiment per la desaparició de tan heroic antifeixista.

riodistes que s'aniria a la recollida d'armes llargues i municions i que tots aquells que en el termini de 48 hores no les lliurin o no s'inscriguin a les milícies de reserva, seran considerats elements pertorbadors i sancionats.

MOBILITZACIO CIVIL DE LA RERAGUARDA

Barcelona, 21. — En una propera reunió del Consell de la Generalitat, el conseller d'Economia presentarà un projecte de mobilització civil de la reraguarda.

EL CONSELL EXPRESA EL SEU DOLOR PER LA MORT DE DURRUTI

Barcelona, 21. — En la reunió d'ahir el Consell de la Generalitat ha acordat expressar el seu profund dolor per la mort de Durruti al front de Madrid. El President Companys assistirà a l'enterrament del gloriós lluitador.

SUSPENSIÓ DE TOTS

ELS ACTES DE DEMA

Barcelona, 21. — La C. N. T. ha fet pública una nota, suspent tot els actes organitzats per a demà.

Així mateix, el secretariat de la U. G. T. n'ha lliurat una altra, suspent també tots els actes de demà i donant instruccions per a que tots els sindicats assisteixin demà amb les seves banderes a l'acte de l'enterrament.

ORAN ES UNA FONT D'ESPIONATGE CONTRA LA REPUBLICA IBERICA

València, 21. — Ha arribat a aquesta ciutat el patró del moto-veler "Cencha", Antoni Hernández, procedent de Ceuta, d'on pogué escapar-se junt amb la seva dona i una filla.

Ha dit als periodistes Antoni Hernández, que Oran és una font d'espionatge contra la República espanyola.

Al Marroc es té la convenció que Franco és mort i es contenen una sèrie de detalls d'aquesta mort, ja coneguts, però no confirmats.

Ha negat l'existència del nacionalisme marroquí i afirma que els feixistes tracten amb igual duresa els moros que els espanyols, puix que continuament es dicten bans rigorosos que assoleixen tota classe d'infraccions.

Els camps de concentració els han establert els rebels als voltants del fort "E Hacho", i a ells hi ha no solament paisans, sinó molts caps i oficials de l'exèrcit.

A les persones que se sap que l'any 1934 contribuïren a subscripcions amb motiu dels successos d'Astúries, se'ls obliga a que contribueixin ara amb cent pessetes per cada una de les que llavors aportaren.

Diàriament es publiquen llistes de persones contràries al feixisme, perquè els falangistes els serveixin de guia en llurs escorcolls, aplicant-se als detinguts així la Llei de fugues.

Els moros no es rebel·len perquè es troven mancats d'armes. Se sublevaren les càbiles de Bocoya, Beni-Urriaguel i Beni-Aroq, però sufocat el moviment la població d'aquestes càbiles s'ha vist rebaixada en una tercera part, pels afusellaments.

A tot el Marroc espanyol hi ha molta gana. A Ceuta arriba fa poc temps procedent de Gibraltar el vaixell anglès "Gibel Zergon", de la Lax Line, el qual portà bona quantitat de queviures.

:: ESPECTACLES ::

TEATRE ALBENIZ

Avui, tarda i nit i demà diumenge, dues notabilíssimes estrenes. La grandiosa òpera, de fastuosa presentació "La Melodia de Broadway de 1936" en la qual sobresurten els notables actors Jack Benny, Eleanor Powell i Robert Taylor, amb una munió de formoses girls.

La sentimental producció: "Entre el amor y la muerte", per Chester Morris i Virginia Bruce i Robert Taylor.

Completarà aquest selecte programa una deliciosa cinta de dibuixos animats.

TEATRE MUNICIPAL

Avui, nit, a les 10 es posarà en escena la sarsuela "La del manojito de rosas".

Demà, tarda, a les 5, es posaran en escena les obres "La Revoltosa", "La Viejecita" y "La Verbena de la Paloma".

Nit, a les 10, es posarà en escena "La del Soto del Parral".

En pro de la unitat de mando y de responsabilidad

Por Juan Peiró

La unitat de mando y de responsabilidad lluevan consigo la acció simultànea en los diversos frentes. Las fuerzas fascistas en España no cuentan más que con los moros y los legionarios y algunos fanalistas.

De forma, pues, que podríamos decir que nosotros estamos en proporción de ochenta contra uno o contra dos y, sin embargo, las fuerzas fascistas pueden atacar a fondo, como en el centro de España. Y todo esto no dice, nada más sino que los fascistas pueden conducirse de esta forma, porque en nosotros falta la unitat de mando y la direcció única. Desplazar las del frente de Aragón y llevarlas al Centro, es lo que ha venido haciendo el fascismo desde el principio de la guerra: desplazar fuerzas de un sitio para llevarlas a otro.

Y así veríamos, camaradas, que los generales facciosos, una vez vencido el Centro, podrían desplazar las fuerzas de allí y caer sobre el frente de Aragón, y el mismo resultado que hubieran obtenido en el Centro, lo obtendría, fatalmente, indefectiblemente, en el frente de Aragón.

Y a esto, camaradas, en el momento en que los elementos de la Confederación Nacional del Trabajo hemos entrado a compartir la responsabilidad de la guerra, hemos tratado de ponerle remedio, disponiendo la unificación del mando.

Ya que hablamos de unificación, hay algo más que debe unificarse. Los que hemos vivido de cerca la guerra, todavía ahora nos maravillamos de cómo el pueblo español ha podido librarse de las garras de los generales facciosos. Los generales facciosos, al levantar-se, se quedaron con todo: con los hombres y con el armamento. Se encontraron frente a un pueblo inerme, porque aquellos que podían enfrentarse con los generales facciosos fueron licenciados, y así nos encontramos el pueblo frente a un ejército bien preparado.

Y hemos tenido que improvisar una fuerza armada, y hemos creado ese Consejo Superior de Guerra. En él están representados todos los sectores antifascistas de España y, por lo tanto, en él debemos sentirnos representados todos los trabajadores, todos los españoles y, por lo

tanto, si nos sentimos representados por este Consejo Superior de Guerra, a él debemos obediencia. Si es él el que ha de organizar y dirigir la guerra civil, sus directivas, sus órdenes, las hemos de acatar.

Es absurdo que, a estas alturas nos empeñáramos en permanecer en un plan de desorganización. Nosotros, como debéis suponer, no admitimos la disciplina cuartelera. Nosotros rechazamos todo aquello que por disciplina se entendía en el pasado; pero, sin embargo, venimos a afirmar el criterio de que al fin y al cabo, disciplina bien entendida, tal como nosotros entendemos debe aplicarse en el Ejército y en las Milicias, no es nada más, absolutamente nada más, sino que organización, que obediencia a aquellos que es de conveniencia común a todos los que en la guerra, tanto en la vanguardia como en la retaguardia, intervinimos.

A estas alturas ya no se puede admitir que haya columnas que cuando el mando de aquel sector ordena una cosa, digan: "no lo hacemos porque no nos da la gana", porque este "no me da la gana", muchas veces da como resultado el que el fascismo adelante y cause víctimas.

Las aspiraciones del pueblo están por encima de la voluntad de esos camaradas, que de acuerdo con sus ideas y con sus sentimientos, cuando les parece bien dicen "no me da la gana". Sí. Por mucho que se repita, nunca se repetirá bastante. Lo que está por encima de todo, es la necesidad de ganar la guerra. Pero la guerra, repitámoslo una vez más, únicamente se puede ganar articulando nuestras fuerzas para el combate, y la conclusión no puede ser otra que ésta: sin un organismo que organice y sin una voz que mande, esta dirección de las fuerzas, es imposible.

Lo que interesa es que pongamos todos el máximo esfuerzo para que la inteligencia entre todos los sectores que contribuimos a la guerra y a la Revolución sea un hecho; el problema fundamental de estos momentos es el saber comprender que transigir es triunfar. Transigir es triunfar, no solamente en la guerra, sino también en la Revolución.

(De "Solidaridad Obrera").

PROYECCIONES

El porvenir de la Segunda Internacional

Suponemos que a estas horas se habrá convencido ya la Segunda Internacional de que no es, precisamente, con modos blandengues, ni con manifestos platónicos dirigidos al mundo, cómo puede el proletariado encuadrado en sus filas, luchar contra la guerra y el fascismo de una manera eficaz. Los trabajadores de todos los países, han tenido ocasión de comprobarlo cumplidamente. Lástima que haya tenido que ser a costa de las dolorosas experiencias que culminaron en las derrotas del proletariado alemán y austriaco y en la ruta de sacrificios inmensos que el pueblo español se ve condenado a recorrer a causa de la pasividad de los Gobiernos de unos países donde las masas obreras de la Internacional de Amsterdam se encuentran en mayoría y forman el más firme sostén en los equipos gobernantes.

Ganada Alemania para el fascismo, por los formidables errores de la social-democracia, ¿qué hicieron los dirigentes de la Segunda Internacional para evitar la propagación de la epidemia parda en Europa?... Nada. Cruzarse de brazos y esperar a que las hordas de Dollfus asesinaran en masa a los trabajadores de Austria.

Y ahora mismo, ante el caso de España, con el vergonzoso Comité de no ingerencia, ¿qué medidas heroicas se han puesto en práctica para terminar de una vez con ese "camouflage" de la cobardía de Blum?... Nada también. Una condenación más de los procedimientos del fascismo internacional, y esperar sentados la caída de una nueva víctima que añadir a la ya larga lista de los países sacri-

ficados a esa táctica suicida.

Al capitalismo, que capitalismo exacerbado por la agonia es el fascio en todas sus manifestaciones, no se le vence con retórica más o menos inflamada. Hay que combatirlo con sus mismas armas. A la violencia con la violencia, a la solidaridad de la plutocracia internacional coligada, contestar con la solidaridad de todos los trabajadores del mundo entero. Pero solidaridad efectiva, tangible, que vaya desde la huelga general a la acción revolucionaria franca y decidida para impedir que se gobierne en su nombre, sirviendo encubiertamente al capitalismo disfrazado con nombres más o menos exóticos. En una palabra: lucha de clases a secas. Que ahí está la explicación de todos los hechos de carácter político-social ocurridos en el mundo entero en el período de la post-guerra.

Mírense los dirigentes de la Segunda Internacional en el espejo de la URSS. Tienen allí mucho que aprender. Lo más importante, que a los luchadores de cualquier pueblo enfrentado con el fascismo se la ayuda con algo que sirva prácticamente para vencer. La literatura ni la elocuencia no sirven para nada.

El caso de España, que está llamado a tener extraordinarias resonancias en la política europea puede, también, servir para iniciar el desmoronamiento de una Internacional que no ha podido sumar en su haber más que una serie ininterrumpida de derrotas. Y no todas ciertamente honrosas.

Nosotros iniciamos, en Octubre, una trayectoria que no hemos de interrumpir, pase lo que pase.

PAGINAS DE LA REVOLUCION RUSA

Un ejemplo para los militares españoles

Traducción dedicada a los militares españoles que luchan por la causa de la República

Murió Sergio Sergéj Camenev. Fué el primer oficial del ejército zarista que puso sus conocimientos y experiencias militares al servicio del Estado popular. El fué, también, el primer oficial elegido por sus propios soldados, que tomó parte en el Comité militar completamente convencido de las injusticias del viejo régimen.

La clase trabajadora soviética y su partido, el Partido Comunista, con delicadeza y buen tacto supieron atraer a estos hombres. Stalin más de una vez insistió en la necesidad de atraer a los viejos militares para la creación del Ejército Rojo, probándolos antes en los combates de la guerra civil.

Sergio Sergej, coronel del Estado Mayor del ejército zarista, en respuesta al llamamiento hecho por el Gobierno de los Soviets, ingresó voluntariamente en las filas del ejército de los trabajadores y campesinos, en el Ejército Rojo. En plena guerra civil, Camenev unió su suerte y su porvenir a la clase trabajadora al partido de Lenin y Stalin. Con energía y decisión inigualables se dedicó de lleno, llevando a cabo los trabajos más rudos, a la equipación y educación de los soldados rojos. Más de una vez ocupó la tribuna para defender a la entonces joven República Soviética. "Yo, comandante jefe—decía—, he aprendido más de

vosotros que vosotros de mí. Vosotros me habéis convertido en un verdadero soldado rojo. Los trabajadores de Leningrado y los campesinos de todos los rincones de nuestro gran país me han enseñado la verdadera esencia del soldado rojo. De vosotros he aprendido a valorizar la grandiosidad de la nueva vida que empieza en nuestra patria. Vuestro gran valor y vuestra conciencia, que os permiten caer riendo, ¿he podido acaso encontrarlos en el ejército zarista, en sus soldados?"

Su valor y cualidades militares fueron dignamente apreciadas por Lenin y Stalin, quienes le nombraron comandante del frente oriental. El camarada Camenev presentó unos planos de lucha para combatir a los blancos, que fueron aprobados por Lenin. Después de llevados a cabo en su totalidad, fué nombrado comandante jefe de las fuerzas de la URSS.

Por sus méritos, el camarada Camenev fué premiado con la orden de la Bandera Roja y muchos otros galardones. Cuando a raíz del VI Congreso del Partido Comunista soviético pidió su ingreso en él, le fué concedido como el mejor premio a su incansable trabajo en favor del pueblo soviético.

Sergio Sergej fué un hijo fiel a su patria. Su recuerdo vive en el corazón de los pueblos soviéticos.

VENVIK (Odesa)

PEK-servo.

:: Notes varies ::

ASSOCIACIO PRO-INFANCIA OBRERA

L'Associació Pro-Infància Obrera d'aquesta ciutat, celebrarà el prop-vinent diumenge dia 22 a les 10 i mitja del matí, al seu estatge social, una assemblea general extraordinària.

Per l'importància dels assumptes a tractar preguem a tots els associats llur assistència.

Socis de Pro-Infància no hi manqueu!

LA JUNTA

PARTIT REPUBLICA D'ESQUERRA (Izquierda Republicana)

Es convoca a tots els afiliats al Partit i Juventut Republicana d'Esquerra (Izquierda Republicana) a la reunió general extraordinària que tindrà lloc al local social (primer pis Cafè Norat) el proper dissabte dia 21 a dos quarts de deu de la nit.

Donada la importància dels assumptes a tractar es prega la puntual assistència.

LA JUNTA

ESPORTIVES

FUTBOL

GIRONA F. C. (B) - "ATLETIC CATALUNYA"

Demà, diumenge a tres quarts de tres de la tarda, jugaran a l'Estadi municipal de Vista Alegre, el potent club d'"Atletic Catalunya" (compost per jugadors de gran valua de diversos equips de Catalunya) i l'equip (B) del "Girona F. C." Els equips que formen el notable conjunt de l'"Atletic Catalunya" són estudiants de l'escola d'aviació de Barcelona, i l'onze

que arrencaran a Visa Alegre serà el següent:

Llavorà (Europa, Bayo (Barcelona), Ale (Gracia), Gracia (Terrassa), Cos (Español, Rovira (Gracia), Pinyero (Europa), Alejo (Español), Alarcón (Gracia) Bestit (Girona) i Morales (Júpiter).

Dirigirà l'encontre el col·legat Cardús.

ANUNCIEU-VOS A « FRONT »

La casa que ofereix el màxim de garantia en la confecció i aplicació de tota classe d'aparells per a les trencadures i faixes ortopèdiques

F. TORRELLAS
INSTITUT D'ORTOPEDIA

PRACTICANT CIRURGIA
Ciutadans, 4 (Sota l'Hotel del Centre)—GIRONA :: :: ::

Llegiu i propagueu FRONT

ASSISTIU AL

GRAN BALL

A PROFIT DE LES MILICIES

que organitzen les Joventuts Socialistes Unificades, pel proper diumenge, dia 22, a les 5 de la tarda, en llur estatge social, Cort Reial 7 (Voltes d'en Rosés).

JOVES! Recordeu que assistint a aquest Ball ajudeu als companys del front de lluita.

Cooperativa Gràfica. — Girona.

LLIBRERIA DE LA

Cooperativa Gràfica

Cort-Reial núm. 1.—Tel. 574.—GIRONA

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

US RECORDEM QUE CONTINUEN DINTRE LA LLIBRERIA DE LA COOPERATIVA GRAFICA LA VENDA DE TOTA CLASSE DE MATERIAL FOTOGRAFIC.—APARELLS I TREBALLS DE LABORATORI A PREUS REDUÏSSIMS.—TOT EL MATERIAL ES DE LA MILLOR QUALITAT.

Visiteu-nos i us convencereu!